

Naturvernforbundet i Hurum og Røyken

Tofte, 24.02.2024

Høringsuttalelse til søknad om endring av tillatelse til utfylling i sjø ved Vestre Strandvei 93 i Asker kommune (sak 2019/51449)

Naturvernforbundet i Hurum og Røyken har lest søknaden om endring av tillatelse til utfylling i sjø ved Vestre Strandvei 93 i Asker kommune, og gir med dette sin høringsuttalelse til søknaden.

Bakgrunn

Hurum brygge AS har søkt om endring av vilkår i tillatelse etter forurensningsloven til utfylling, mudring og tildekking av forurensa sedimenter i sjø ved Vestre Strandvei 93 (gnr./bnr. 335/13) i Asker kommune.

Gjennom tillatelse (2020.0150.T) fra Statsforvalteren datert 04.03.2020 ble det gitt tillatelse til:

- Utfylling av inntil 250 000 m³ sprengstein for etablering av molo over et område på opptil 30 000 m².
- Utfylling av inntil 31 000 m³ sprengstein for å opparbeide kyststi og bryggekonstruksjoner over et areal på 13 000 m².
- Mudring av 3 750 m³ sjøbunn innafor planlagt molo for å øke innseilingsdybde.
- Utfylling av 3 500 m³ for etablering av sandstrand, med mulighet til utfylling av opptil 3 500m³ sand hvert andre år.

Tillatelsen omfatter også tildekking av forurensa sedimenter innafor to delområder. I tillatelsen ble det gitt vilkår om at masser som benyttes til utfylling, samt etablering og vedlikehold av strand, ikke skal overskride konsentrasjonsgrensene tilsvarende tilstandsklasse II i henhold til Miljødirektoratet sin veileder M-608/2016 (vilkår 5.2 og 7.2).

Det viser seg nå at en stor andel av massene som tiltakshaver ønsker å benytte inneholder naturlig høye forekomster av enkelte metaller. Det er blant annet snakk om nikkell og sink i tilstandsklasse 3 for kystsedimenter iht. veileder M-608/2016. Massene vil også bestå av ulike fraksjonsstørrelser og inneholde en viss andel finstoff. Massene som ønskes benytta til tildekking og utfylling er dermed i strid med vilkår 5.2 og 7.1 i tillatelsen.

Tiltakshaver søker derfor om å endre tillatt tilstandsklasse for metaller i massene som benyttes til utfylling i sjø ved Hurum brygge fra tilstandsklasse II til tilstandsklasse III.

Tiltakshavers vurdering

Tiltakshaver viser til resultater fra utlekkingssteder fra utfylte masser i Drammen havn, med prøver av stein fra prosjektet «Ny vannforsyning Oslo». Basert på erfaringer fra Drammen Havn antar tiltakshaver at ei utfylling med masser i tilstandsklasse III for metaller ikke vil utgjøre en betydelig forurensningsfare i forhold til bruk av masser med tilstandsklasse II.

Vår vurdering

Vår vurdering av søknaden om endring av tillatelsen grunner seg på to forhold:

- 1) Vannforekomstens og naturmangfoldets sårbarhet og risiko ved tiltaket i forhold til naturmangfoldlovens føre-var-prinsipp.
- 2) Tvil om utlekkingsstedene som tiltakshaver viser til er relevante for massene som skal benyttes.

1) Vannforekomstens og naturmangfoldets sårbarhet og risiko ved tiltaket i forhold til naturmangfoldlovens føre-var-prinsipp

Vannforekomsten som berøres av tiltaket er fjordområdet Breiangen-øst med vannforekomst ID 0101020300-2-C. Breiangen-øst er i dag registrert med moderat økologisk tilstand og dårlig kjemisk tilstand. Vannforekomsten har som miljømål å oppnå god kjemisk og økologisk tilstand innen 2027 (Vannett, 2024).

Det er registrert bløtbunnsområder øst og vest for tiltaket, samt ei elv (Sageneelva, Vann ID: 010-50-R) med sjøørret og elvemusling. Sageneelva renner ut i ei småbåthavn med molo (Hurumhavna) vest for tiltaksområdet. Øst for tiltaksområdet er det registrert ei elv, Barlindvannet bekkefelt, med ID: 010-48-R. I tillegg er det registrert et lokalt gytefelt for torsk (Breiangen) som berøres av tiltaksområdet (Naturbase, 2024).

I tida etter at den opprinnelige tillatelsen til utfylling ble gitt har det blitt produsert mye ny kunnskap om Oslofjordens miljøtilstand. *Helhetlig tiltaksplan for en ren og rik Oslofjord med et aktivt friluftsliv* hever terskelen for hva slags inngrep som kan tillates. Med grunnlag i naturmangfoldlovens § 9 mener Naturvernforbundet at forurensningsmyndigheten også må heve terskelen for hva slags forurensningsrisiko for Oslofjorden som kan aksepteres. Vi mener at det ikke er godtgjort at risikoen som følger med den omsøkte endringa av tiltaksklasse er liten nok til at søknaden kan godkjennes.

2) Tvil om utlekkingsstedene som tiltakshaver viser til er relevante for massene som skal benyttes

Vurderinga av risiko knytta til endring av tiltaksklasse baserer seg fra tiltakshavers side på tester av stein fra prosjektet «Ny vannforsyning Oslo».

For utfylling ved Vestre Strandvei 93 vil tiltakshaver eksempelvis bruke sprengstein fra Oslofjordtunnelen, Oslo vannverk, Viken miljøpark, og granitt fra verftsområdet i Fredrikstad. Det sies imidlertid ikke noe om hva slags bergarter det er snakk om, og om de kjemiske egenskapene til disse bergartene er de samme som egenskapene til bergartene som ble benytta ved utfylling i Drammen havn. Det er snakk om flere ulike bergarter, som formodentlig har ulike kjemiske egenskaper: ulike gneiser fra Oslofjordsforbindelsen, latitt fra Oslo vannverk, Iddefjordsgranitt fra Fredrikstad og leirskifer fra Fornebu. Naturvernforbundet er derfor i tvil om utlekkingsrestene som tiltakshaver viser til er relevante for massene som skal benyttes.

Sammenlignbare saker

Det omsøkte tiltaket har mange likhetstrekk med søknaden om tillatelse til mudring og utfylling i sjø ved Slottet, Storsand i Asker kommune, som ble avslått av statsforvalteren 20.06.2023. I denne saken var konklusjonen:

Statsforvalteren mener at fordelene, herunder samfunnsnyttene, av tiltaket ikke veier opp mot de miljøkonsekvensene tiltaket vil kunne medføre, jf. forurensningsloven § 11 femte ledd. Omfanget av den planlagte utfyllingen er betydelig, og Statsforvalteren vurderer at det er viktigere å hensynta fjorden og det biologiske mangfoldet, enn å tillate en utfylling som potensielt kan forringe tilstanden i vannforekomsten, samt medføre skade på et artsrikt område med store naturverdier.

Naturvernforbundet er enig i denne avgjørelsen, og mener at den også er dekkende for søknaden om utfylling ved Vestre Strandvei 93.

Konklusjon

Naturvernforbundet mener at Oslofjordens miljøtilstand er så dårlig, at risikoen ved å tillate ei endring av tiltaksklassen for utfyllingsmasser i fjorden ved Vestre Strandvei 93 ikke bør aksepteres. Kunnskapsgrunnlaget er for dårlig, ettersom det ikke er redegjort for de kjemiske egenskapene til de spesifikke massene som er tenkt benytta i prosjektet. Naturvernforbundet mener derfor at søknaden bør avslås.

Med hilsen

Naturvernforbundet i Hurum og Røyken
Styret